

Joaquim Ferrer ha estat un amic de la danera fornada, és a dir, quan EINA complia 20 anys i ja estava ben formada. Però la seva amistat en aquest moment va ser d'una gran importància transcendental, podríem dir, ja que va permetre que EINA fes un gran salt i s'instal·lés, per una temporada, al cos de la ciutat: al Palau Robert, on la gràcia del Passeig del mateix nom es troba amb la geometria de la Diagonal, en un clar simbolisme de dues característiques d'EINA: la gràcia de la creació artística i el rigor matemàtic del disseny. Gràcies a Joaquim Ferrer aquesta confluència va poder fer-se explícita i pública mitjançant la gran exposició commemorativa dels vint anys de l'Escola i el llibre que es va editar amb tal motiu.

Va ser degut a l'esperit obert del llavors Conseller de Cultura, honorable Joaquim Ferrer, i al seu interès per estimular tot allò que representés un impuls cap a la modernització del nostre àmbit cultural, que es va poder veure l'ajut efectiu - i en efectiu - que va fer possible, en gran part, la realització de tal projecte. D'altra part la va posar l'escola amb el seu esforç. Esforç que va sentir-se també fortament estimulat per l'amistat i l'interès que en tot moment ens va manifestar en Joaquim Ferrer. Creiem que aquest estimul va ajudar-nos ~~per~~ aconseguir l'objectiu que ens havíem proposat: donar a conèixer a un públic el més ampli possible. Això havia estat i era EINA. En agraïment i com a